

18 października 1932 r.

B63b 7/04

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 16535.

Kl. 65 c¹ 2.

Nicholas Straussler
(Londyn, Wielka Brytania).

Łódź składana.

Zgłoszono 12 lutego 1931 r.

Udzielono 11 czerwca 1932 r.

Pierwszeństwo: 20 marca 1930 r. dla zastrz. 1, 4; 19 grudnia 1930 r. dla zastrz. 2, 3 (Wielka Brytania).

Wynalazek niniejszy dotyczy składanej łodzi, której ściany, w celu przechowania lub dla przewozu, dają się składać na dnie. Głównym przedmiotem wynalazku jest odpowiednie i niezawodne urządzenie do utrzymania ścian łodzi w stanie podniesionym.

Jedna lub więcej par zastrzałów lub podpór jest połączona zapomocą ogólnych łączników ze ścianami łodzi, przylegając do jej górnych brzegów, przyczem każde dwa zastrzały jednej pary są ze sobą połączone zawiasowo w podłużnej linii środkowej dna w taki sposób, że przy składaniu łodzi dolne końce zastrzałów mogą ślizgać się w kierunku podłużnym aż do ułożenia się obok siebie na dnie układu. Do połącze-

nia dna z bocznymi ścianami użyte są tak od wewnątrz jak i od zewnątrz taśmy z giętkiego materiału, np. z grubej tkaniny, dostatecznie długie, aby mogły objąć krąg łodzi od końca do końca. Taśmy te mogą być przymocowane zapomocą kleju, gwoździ lub innych odpowiednich środków, przyczem są przeszyte wzdłuż całej swej długości, aby zapobiec obluźnieniu, a tem samem ruchowi dna względem ścian lub naodwrot. Do utrzymania zastrzałów w stanie podniesionym może być zastosowana zastawka.

Dla bliższego wyjaśnienia wynalazku przedstawiono jego przedmiot na rysunkach, na których fig. 1 przedstawia łódź w przekroju podłużnym przez środek; fig. 2—

jej rzut poziomy w stanie złożonym; fig. 3 — poprzeczny przekrój łodzi rozłożonej do użytku; fig. 4 — poprzeczny przekrój łodzi złożonej; fig. 5 — szczegół połączenia dna ze ścianami; fig. 6 — poprzeczny przekrój tego połączenia w stanie otwartym; fig. 7 — to samo w stanie złożonym; fig. 8 — podobne połączenie z dodatkowym wzmocnieniem z tkaniny; fig. 9 — zastawkę.

Brzeży łodzi bocznych ścian *B* i *C* obejmują dno *A*. Części te są wykonane z dość sztywnego materiału, np. dychty, posiadającego dostateczną giętkość, aby dno i ściany mogły się odpowiednio wyginać, stosownie do nadanego mu kształtu łodzi. Ściany i dno są na całej swej długości połączone zapomocą taśm *D* i *E* z giętkiego materiału np. z tkaniny (fig. 6 i 7) przymocowanych z wewnątrz i zewnątrz, przyczem zewnętrzna taśma jest przyszyta do wewnętrznej, jak oznaczono w miejscu *F*, celem zapobieżenia ich wzajemnemu obłuznieniu się.

Odmiana połączenia przedstawiona na fig. 8 różni się tem od wyżej opisanego, że połączenie to jest wzmocnione dodatkowym paskiem tkaniny *U*, włożonym między taśmy *D* i *E*, przymocowanym do zewnętrznej powierzchni ściany *B* i do górnej powierzchni dna *A*. Celem jego jest przejmowanie wstrząsów lub nateżeń, którym może podlegać dno *A*, np. przy zaczepianiu o nierówności koryta rzeki, a skutkiem tego zwalnianie z nateżenia szwów *F*.

Listwy *G* mogą być przymocowane po zewnętrznej stronie łodzi i służą do wzmocnienia jej oraz przejmowania wszelkich uderzeń lub potrąceń łodzi o grunt.

Para zastrzałów *H* lub podpór o rurkowej budowie, połączona zapomocą ogólnych łączników ze ścianami *B* i *C* usztywnia łódź poprzecznie. W przedstawionym przykładzie pokazano tylko dwie pary takich zastrzałów, można ich jednak zastosować więcej, zależnie od potrzeby. W sta-

nie podniesionym każda para zastrzałów tworzy kąt rozwarty (fig. 3), natomiast przy składaniu łodzi dolne ich końce, połączone zawiasami *J*, ślizgają się po stałym pasku *K* wzdłuż środkowej linii łodzi aż do położenia poziomego, zbiegając się pod ostrym kątem (fig. 2), przyczem zastrzały obracają się około przegubów, przymocowujących je do ścian łodzi, każdy prawie o 90 stopni.

Przeguby te mogą być jakiegokolwiek odpowiedniej budowy. W przykładzie przedstawionym na fig. 5 składa się każdy przegub z czopa lub trzpienia *N* z wydrążoną płaską główką i śrubą, która może się luźno obracać w łożysku umieszczonem poniżej krawędzi ściany łodzi, przyczem nakrętka nie pozwala na obłuznienie się śruby. Widelki *N* mają gwintowany trzon, wchodzący w koniec rurkowego zastrzału *H*, w którym może się lekko obracać, przyczem zastrzał połączony jest zapomocą czopa z główką czopa *M*.

Zastawka może mieć jakąkolwiek odpowiednią budowę, np. jak na fig. 9, może ona zawierać łapkę *P*, osadzoną zapomocą czopa w łożysku *Q* na zewnętrznym końcu stalowego paska *K*. Musi ona mieć możliwość kołysania się na swym czopie, ażeby mogły podejść pod nią przegubowe końce zastrzałów *H* i zaskoczyć na swe miejsce tak, by utrzymały ściany w stanie podniesionym. Sprężyna *R* utrzymuje koniec łapki *P* w stałym zaczepieniu. Przez naciśnięcie pedału *S* w górnej części powyższej łapki przeciwko oporowi sprężyny łapka zostaje zwolniona, a łódź można złożyć. Celem zapobieżenia kołysaniu się łapki *P* na czopie i zwolnieniu zastrzałów w razie przypadkowego naciśnięcia pedału *S*, można zastosować zastawkę śrubową z trzpieniem ustalającym *T*.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Łódź składana zbudowana w ten

sposób, że jej ściany mogą być złożone na dnie celem przechowania lub przewozu, znamienna tem, że usztywniające ją zastrzały lub podpory są pośrodku na dnie połączone ze sobą zawiasowo tak, iż przy składaniu łodzi dolne końce zastrzałów mogą ślizgać się w podłużnym kierunku aż do ułożenia się zastrzałów obok siebie na dnie.

2. Łódź według zastrz. 1, znamienna tem, że krawędzie dna i bocznych ścian są pokryte, zarówno na wewnętrznej jak zewnętrznej stronie łączącemi te części taśmami z giętkiego materiału np. grubej tkaniny, przyczem taśmy te są tak długie, iż obejmują krawędzie łodzi od końca do końca, przyczem są zszyte z sobą wzdłuż całej długości łącznika, celem uniemożli-

wienia obłuznienia lub wzajemnego przesunięcia się.

3. Łódź według zastrz. 2, znamienna tem, że pomiędzy taśmy, łączące ściany z dnem, włożony jest dodatkowy pasek takiego samego giętkiego materiału (jak tamte) i przymocowany do zewnętrznej powierzchni ściany i górnej t. j. wewnętrznej powierzchni dna.

4. Łódź według zastrz. 1, znamienna tem, że celem pewnego i stałego utrzymania zastrzałów w stanie podniesionym zastosowana jest zastawka śrubowa z trzpieniem ustalającym *T*.

Nicholas Straussler.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

